

РЕШЕНИЕ

№ 695

гр. София, 09.02.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 73 състав,
в публично заседание на 27.01.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Елеонора Попова

при участието на секретаря Кристина Българиева, като разгледа дело номер **7506** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 156 и сл. от ДОПК.

Образувано е по жалба на Д. Д. Я., ЕГН-[ЕГН], против Ревизионен акт № Р-22221419001985-091-001/18.11.2019 г., издаден от А. Г. М.- орган, възложил ревизията и А. Б. Г.- ръководител на ревизията, потвърден и изменен с Решение № 365 от 09.03.2020 г. на Директор Дирекция „ОДОП“ С. при ЦУ на НАП. В жалбата се навеждат доводи за незаконосъобразност на административния акт, издаден при допуснати в хода на ревизията съществени нарушения. Твърди се още, че органът по приходите не е дал ясни указания на Я. какви документи следва да представи. Органът по приходите приел въз основа на данни, получени от трето лице - Е. Експрес О., че жалбоподателката получила суми по куриерски и пощенски пратки с наложен платеж в периода 2014- 2017 г. Изтъква, че сумите са били получени като продажна цена на вещи и колекции, които бащата ѝ наследил от своя баща- П. Я. С.. Оспорва изводите на органа по приходите, че тя е извършвала стопанска дейност с цел реализиране на печалба. Жалбоподателката съдействала на своя баща, който наследил вещите, от името и за сметка на когото тя е публикувала обявите в olx.bg. Действително, сумите постъпвали по нейни сметки, тъй като баща ѝ, не можел да се справи с работата с компютър, онлайн продажби, онлайн банкиране и други подобни операции. В случая, не били поискани обяснения от баща ѝ, т.е. в хода на проверката не били събрани всички относими документи, поради което и резултатите от проверката били опорочени и не съответствали на фактическата действителност. Освен това наложените платежи в справка на Е. Експрес О., на която се основавало облагането

на дохода по чл. 26, ал. 7 ЗДДФЛ липсвали данни за адрес на подател, а тези, за които се съдържали такива, не съвпадали с адреса и телефонния номер на ревизираното лице. Също така, не се установявало, дали данъчната основа е била определена като от установените суми по изплатени наложи платени са били приспаднати платените от лицето суми във връзка с извършени покупки. Както в ревизионния акт, така и в обжалваното решение органите по приходите не изложили конкретни факти, въз основа на които са достигнали до определената с акта данъчна основа за облагане, а са се позовали декларативно на приобщени в хода на ревизионното производство справки в обобщен вид от трето лице. Релевира, че данъчната основа за облагане следвало да се установява чрез документи, изходящи от ревизираното лице, какъвто документ не представлявал справката от Е. Експрес О.. Моли съдът да отмени акта, като се претендира и направените по делото разноски.

В съдебно заседание жалбоподателят, редовно призован, лично и чрез процесуален представител поддържа жалбата. В хода по същество, процесуалният представител на жалбоподателя моли съда да уважи изцяло жалбата. Претендира разноски, съгласно списък.

Отвѣтникът- Директор на Дирекция "Обжалване и данъчно-осигурителна практика"- С. при ЦУ на НАП, чрез процесуален представител моли съда да потвърди обжалвания ревизионен акт. Твърди, че в случая дори да приемело, че вещите, предмет на извършените от жалбоподателката онлайн продажби, не са били купени от нея с търговска цел, тези вещи неможели да се третират като такива, получени по наследство, по смисъла на ЗЗДФЛ, за да бъдат изключени според замисъла на законодателя от данъчно облагане. С оглед на това, че акта е бил издаден в условията на чл. 122 - чл. 124 от ДОПК, то следвало да се има предвид, че фактическите твърдения в него се считат за верни, до доказване на обратното. Такова пълно доказване не било извършено от процесуалния представител на жалбоподателя. Претендира юрисконсултско възнаграждение, съобразно материалния адрес по делото. Прави възражение за прекомерност на адвокатския хонорар.

Софийска градска прокуратура, не изпраща представител, не изразява становище по жалбата.

Съдът, преценявайки доказателствата по отделно и в тяхната съвкупност, намира за установено от фактическа страна следното:

Началото на ревизионното производство е поставено със Заповед за възлагане на ревизия /ЗВР №Р-22221419001985-020-001/01.04.2019 г., издадена от А. Г. М.. на длъжност началник сектор „Ревизии” в дирекция „Контрол” при ТД на НАП С. упълномощена със Заповед №РД-01-803/07.06.2017 г. на директора на ТД на НАП С., с която е възложено извършването на ревизия на Д. Д. Я., регистрирана като [фирма] с ЕИК[ЕИК], за определяне на задълженията по: ЗДДФЛ- за годишен и авансов данък на ЕТ и за данък върху годишната данъчна основа по чл. 17: Кодекса за социално осигуряване КСО- за вноски за държавно обществено осигуряване ДОО и универсален пенсионен фонд за самоосигуряващи се и Закона за здравното осигуряване /ЗЗО/- за вноски за здравно осигуряване за самоосигуряващи се за периодите от 01.01.2016 г. до 31.12.2017 г. ЗВР е връчена на 16.04.2019 г. Със Заповед за изменение на ЗВР /ЗИЗВР/ №Р-22221419001985-020- 002/16.07.2019 г. и ЗИЗВР №Р-22221419001985-020-003/25.07.2019 г. срокът за извършване на ревизията е удължен до 16.09.2019 г. и в обхвата на ревизията са включени задължения по ЗДДФЛ за периодите от 01.01.2014 г. до 31.12.2015 г. Посочените ЗИЗВР са издадени от

възложилия ревизията орган по приходите.

В хода на производството, на основание чл. 117 от ДОПК е издаден Ревизионен доклад РД №Р- 22221419001985-092-001/10.10.2019 г. Срещу констатациите, изложени от ревизионния екип в РД, в срока по чл. 117, ал. 5 от ДОПК, е подадено възражение вх. №17-00- 269#6/06.11.2019 г., което е прието за неоснователно.

Ревизията приключила с обжалвания в настоящото производство РА №Р-22221419001985-091-001/18.11.2019 г., издаден на основание чл. 119, ал. 2 от ДОПК, от А. Г. М.- орган, възложил ревизията и А. Б. Г.- ръководител на ревизията. С РА е определен резултат за ревизираните периоди по ЗДДФЛ годишен и авансов данък на ЕТ в размер на 10 185,96 лв. и лихви в размер на 2 832.76 лв.

В хода ревизионното производство е прието за установено, че ревизирания субект е местно лице по смисъла на чл.4, ал.1, т.1 от ЗДДФЛ и на основание чл.6 и чл.12 от ЗДДФЛ е данъчно задължено за облагаемия си доход, получен през данъчната година от източници в България и от чужбина. Същата е разведена и няма деца под 18 години. На Д. Д. Я. са връчени четири Искания за представяне на документи и писмени обяснения от задължено лице /ИПДПОЗЛ/, подробно описани в РД. Поискани са и писмени обяснения, сведения и документи от трети лица- от доставчици на комунални услуги, телеком оператори, търговски банки и [фирма], с ЕИК[ЕИК]. Отражено е, че в ревизионния доклад подробно са изложени резултатите от проверките, в т.ч. за това притежаваните от Д. Д. Я. банкови сметки, като движението на парични средства е намерило отражение в изготвената съпоставка на доходите и разходите ѝ за процесните периоди. Установено е от ревизиращия екип, че Д. Д. Я. за периода попадащ в обхвата на ревизията няма регистриран договор по чл. 62, ал. 5 от Кодекса на труда КТ, нито са подавани данни за изплатени възнаграждения по извънтрудови правоотношения. Не е подавала декларации по чл. 50 от ЗДДФЛ. През 2018 г. е продала за скрап закупения през 2007 г. лек автомобил марка "Фолксваген", модел „Голф". Не притежава и не е извършвала разпоредителни сделки с недвижими имоти. ЕТ е заличен, считано от 01.01.2012 г.

Въз основа на получените от [фирма] данни органите по приходите установили, че жалбоподателката е получила през периода 2014 г.- 2016 г. суми по куриерски и пощенски пратки с наложен платеж. В обясненията си ревизираното лице е посочило, че получените суми са от продажба на вещи и колекции, наследени от нейния дядо. Д. Д. Я. е заявила, че вещите са предлагани за продажба в сайта olx.bg. като закупените стоки са изпращани на купувачите чрез Е.. Вещите, събрани от дядо ѝ П. Я. С., са наследени от нейния баща и са се намирали в къща, находища се в [населено място], общ. Драгоман. Жалбоподателката заявила, че нейния дядо е събирал модели на дървени играчки, кутии- тип опаковка за шапки, будилници, капачки, монтирани на пана, музикални кутии, малки музикални инструменти тип - свирка, везани платна и кальфки за възглавници от типа на гоблените, дървени кончета люлка, порцеланови статуетки, отливки от чаши, огледала, разнообразни сечива и керамични съдове и др. домакинска покъщнина, характерна за първата половина на ХХ век.

Предвид броя на изпратените стоки и честотата на извършваните продажби регулярно през периода 2014 г.- 2017 г. ревизиращите органи приели, че Д. ДИМИ ГРОВА Я. е извършвала стопанска дейност с цел реализиране на печалба. Поради наличието на обстоятелства по чл. 122, ал. 1, т. 2 от ДОПК, а именно данни за укрити доходи, ревизията е извършена по реда, предвиден в чл. 122 от ДОПК. В тази връзка на ревизирания субект е връчено Уведомление по чл. 124, ат. 1 от ДОПК с изх.

№Р-22221419001985-113-001/02.09.2019 г, с което Я. е информирана, че основата за облагане с данък върху годишната данъчна основа по чл. 17 от ЗДДФЛ ще бъде определена по реда на чл. 122 от ДОПК. Прието е, че лицето не е регистрирано като едноличен търговец, няма регистрация в регистър БУЛСТАТ, но практически извършва системно дейност по занятие с цел реализиране на печалба, предвид което с РА дохода е обложен по реда на чл. 26, ал. 7 от ЗДДФЛ. Приложена е данъчна ставка от 15% по чл. 48, ал. 2 от ЗДДФЛ. След анализ на относимите към жалбоподателката обстоятелства по чл. 122, ал. 2 ДОПК, при съобразяване на предоставените данни от [фирма] е определена данъчната основа за облагане с ДДФЛ в размера на реализираните приходи от продажби за съответния данъчен период, тъй като не са представени документи за извършени разходи. С РА са определени задължения, както следва: за 2014 г. в размер на 2 372.96 лв., за 2015 г. в размер на 1 358.10 лв. за 2016 г. в размер на 3 057.30 лв. и за 2017 г. в размер на 5 642.02 лв., както и съответните лихви общо в размер на 2 832.76 лв.

Ревизионен акт №Р-22221419001985-091-001/18.11.2019 г. е обжалван от ревизираното лице по административен ред. С Решение № 365 от 09.03.2020 г. на Директор Дирекция „ОДОП“ С. при ЦУ на НАП същият е изменен, в частта на установения резултат по ЗДДФЛ за годишен и авансов данък на ЕТ за периода от 01.01.2014 г. до 31.12.2014 г. в размер на 2 372,96 лв. като е определен на 1 768.80 лв., ведно със съответните лихви, и е потвърден в останалата оспорена част. В хода на административния контрол Директорът на Дирекция ОДОП- С. е установил при проверка на справките за доставени пратки и изплатени на Д. Я. суми от парични преводи и наложени платежи, представени от куриера в отговор на връчените му ИПДПОЗЛ, че с РА органите по приходите неправилно са определили данъчната основа за облагане за 2014 г., а именно сумата е в размер на 2 871.00 лв., а не 6 508.76 лв., както е записано на стр. 8 от РД. Неточно е определена и сумата на получените парични преводи в размер на 9 311.00 лв. Съгласно справка през 2014 г. жалбоподателката е получила парични преводи в размер на 8 921.00 лв. Предвид така направената констатация горестоящият административен орган е приел, че данъчната основа за 2014 г. е в размер на 11 792.00 лв., а не посочената в РД и РА сума в размер на 15 819,76 лв., съответно дължимият данък е в размер на 1 768.80 лв., а не 2 372.96 лв. С оглед на това е изменил в тази част РА, а в останалата част е потвърден.

По делото е приета административната преписка.

В съдебно заседание, проведено на 28.10.2020 г., в качеството на свидетел е разпитан Д. П. Я.- баща на Д. Я.. Същият твърди, че от неговия баща, който починал 2011 г. наследил много неща– музикални инструменти, акордеони, гипсови отливки, гоблени. Св. Я. уточнява: “Гипсовите отливки са като украшения, приличат на фигури. Гоблените бяха различни картини – природни. Като бройка бяха много. На вилата имаше много инструменти. Дядо ми е бил музикант и баща ми ги беше събирал тези инструменти“. Сочи, че вещите от вилата ги докарвали в С. в мазето и тъй като той самият не могъл да ги продаде предложил на дъщеря си тя през интернет да ги продаде, и така да си разчистят мазето. Дъщеря му успяла да продаде част от тях през интернет и чрез Е., като парите от продажбите били за него, но давал и на дъщеря си, за да може тя да помага на майка си и на внука му. Като период на продажбите свидетелят сочи от 2014 г. до 2017 г. и добавя, че вече не притежавали нищо. Според свидетеля Я. баща му ги имал от неговия баща, тъй като е бил музикант и ги е колекционирал, останалите неща ги е събирал от хората, на някои ниски цени. Той

заявява, че от 2015 г. до 2017 г. дъщеря му била безработна и само с това се занимавала, за да може да си подпомага както и на него.

При така установеното от фактическа страна съдът формира следните правни изводи: Жалбата е депозирана в законоустановения срок от легитимиран субект и при наличие на правен интерес, поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество, същата се преценява като неоснователна.

При извършване на служебната проверката по чл. 160, ал. 2 от ДОПК съдът констатира, че ревизията е възложена от компетентен орган и е приключила в определения от него срок. Ревизионният акт е издаден от органа по приходите, възложил ревизията и от ръководителя на ревизията, съобразно правилото на чл. 119, ал. 2 от ДОПК, и определя задължения за периода, за който е възложена ревизията. Издаден е в изискуемата форма и в съдържанието му са изложени фактическите и правните основания за постановяването му, поради което обжалваният ревизионен акт не страда от пороци, влечащи неговата нищожност. Публичните вземания са конкретизирани по основание, по размер и по субект. В контекста на изложеното съдът приема атакувания по съдебен ред РА за съответстващ на законовите изисквания за форма и съдържание на административен акт.

ЗВР, ЗИЗВР, РД и РА са подписани от посочените като техни издатели органи по приходите с квалифициран електронен подпис по чл. 13, ал. 3 от ЗЕДЕП, приравнен на саморъчен, съгласно изричното указание на чл. 13, ал. 4 от ЗЕДЕП, като документите са подписани в срока на действие на удостоверението по чл. 24 от ЗЕДЕП, т. е. и в това отношение ревизията е редовно възложена от компетентни органи, а РА отговаря на изискването на чл. 120, ал. 1, т. 8 от ДОПК.

С оглед изложеното, Съдът намира, че оспореният административен акт е постановен от материално компетентни органи с надлежно делегирани правомощия, властническото волеизявление е облечено в изискваната от закона форма.

Направените с ревизионния акт установявания кореспондират изцяло с възложените предметни и времеви предели на ревизията. При извършената от съда служебна проверка не са установени допуснати от органите по приходите съществени нарушения на административнопроизводствените правила, които да обосноват отмяната на РА единствено на това основание.

При преценка относно съответствието на ревизионния акт с материалноправните разпоредби, съдът съобрази следното:

От доказателствата по делото безспорно се установява, че са били налице законовите предпоставки за провеждане на ревизията по реда на чл. 122 и сл. от ДОПК. Съгласно чл. 124, ал. 2 от ДОПК, в производството по обжалване на ревизионен акт при извършена ревизия по чл. 122 от ДОПК фактическите констатации в него се смятат за верни до доказване на противното, когато наличието на основанията по чл. 122, ал. 1 от ДОПК е подкрепено от събраните доказателства. Така установената презумпция за вярност на фактическите констатации е оборима и доказателствената тежест за това носи жалбоподателят. Следователно, в производството по съдебно обжалване на РА, издаден по реда на чл. 122 от ДОПК, в тежест на органите по приходите е да установят основанията за извършване на ревизия при особени случаи, както и спазването на императивния процесуален ред за това, а в тежест на жалбоподателя е да установи при условията на пълно и главно доказване твърдяните от него факти и обстоятелства, с които се опровергават

фактическите констатации в акта.

Основанията за извършване на ревизия по особения ред са изрично изброени в чл. 122, ал. 1, т. 1 - т. 7 от ДОПК. В конкретния случай, за да преминат към извършване на ревизия по особения ред, органите по приходите са приели, че са налице данни за укрити доходи, поради което са налице обстоятелства по чл. 122, ал. 1, т. 2 ДОПК С Уведомление по чл. 124 от ДОПК, жалбоподателят е уведомен, че основата за облагане с данък върху доходите за ревизирания период ще бъде определена по особения ред, поради което процедурата по чл. 124, вр. чл. 122 от ДОПК за преминаване към облагане по аналог формално е спазена.

Преценката за правилното приложение на материалния закон обаче зависи от това доколко жалбоподателят успешно е провел доказване на възраженията си, с оглед законоустановената презумпция по чл. 124, ал. 2 от ДОПК.

В конкретният казус, се констатира, че органите на приходната администрация са съобразили основните правила за облагане по ЗДДФЛ и при наличието на предпоставките, предвидени в нормата на чл. 122, ал. 1, т. 2 ДОПК, са взели предвид всяко от относимите за жалбоподателя обстоятелства, съгласно чл. 122, ал. 2, т. 1-16 от ДОПК, като по този начин са определили основата за облагане с данъци за всеки един от процесните отчетни периоди, включително с изменение частично на РА с решението на горестоящия орган. Съгласно разпоредбата на чл. 122, ал. 2 от ДОПК данъчната основа, се определя след анализ на обстоятелствата, регламентирани изчерпателно в т. 1-16 от ал. 1 на чл. 122 от ДОПК, като органът по приходите следва да анализира и разгледа всички критерии, визирани в нормата на ал. 2 и съответно да приложи онези от тях, които биха му позволили да определи основата за облагане по възможно най- достоверния и обективен начин по отношение на конкретния ревизиран субект. Механизмът за определяне на облагаемата основа, от страна на ревизиращите органи, е съобразен с действителното фактическо и правно положение, като са взети предвид в необходимата пълнота релевантните обстоятелства по ал. 2, които са способствали за определяне на облагаемата основа по начин, доближаващ се в максимална степен до обективно осъществения фактически състав. Неминуемо така определената облагаема основа по реда на чл. 122, ал. 2 от ДОПК ще се различава в една или друга степен от обективно осъществения данъчен фактически състав, но това е резултат на неправомерното поведение на задълженото лице, независимо, че в разпоредбата на чл. 122, ал. 2 от ДОПК са регламентирани критериите за определяне на облагаемата основа, като по този начин, различието се свежда до минимум. Задълженото лице обаче разполага с процесуална възможност, в хода на производството по обжалване на ревизионния акт да опровергае истинността на установените фактически констатации.

В случая ревизираното лице нито в хода на ревизията, нито в хода на административното и съдебното обжалване ангажира неопровержими доказателства, че действително тези стоки са били наследени от дядото ѝ, както

и документи за плащане, приемане на стоката и др..

В хода на извършената ревизия е установено, че Д. Д. Я. за периода, попадащ в обхвата на ревизията няма регистриран договор по чл. 62, ал. 5 от Кодекса на труда КТ, не са подавани данни за изплатени възнаграждения по извънтрудови правоотношения. Не е подавала декларации по чл. 50 от ЗДДФЛ. През 2018 г. е продала за скрап закупен през 2007 г. лек автомобил марка "Фолксваген", модел „Голф". Не притежава и не е извършвала разпоредителни сделки с недвижими имоти. ЕТ е заличен, считано от 01.01.2012 г. Това се потвърждава от обясненията на същата.

Безспорно, Я. е получател по куриерски и пощенски пратки с наложен платеж изплатени от фирма [фирма], във връзка с продавани множество различни стоки. Това се потвърждава от ангажираните доказателства от спедиторската фирма [фирма]- справки и информацията, съдържаща се на приложените дискове. Техническите носители на данни са допустими веществени доказателствени средства съгласно чл. 71 ДОПК. Въз основа на предоставените от [фирма] данни на технически носител /в табличен вид/ правилно приходните органи са приели, че са налице данни за укрити приходи по смисъла на чл. 122, ал. 1, т. 2 ДОПК, обстоятелство, което им позволява да определят основата за облагане с данък по реда на чл. 122, ал. 2 ДОПК. Тези писмени доказателства не са оспорени от жалбоподателя, поради което и не са налице основания да бъдат изключени от доказателствения материал.

От ревизирания субект са изискани писмени обяснения относно използваните куриери, има ли сключени договори с тях. Описание на начина на работа с тях и начина, по който се изплащат сумите от наложен платеж. Какъв транспорт е използван за извършване на доставките. Изискани са документи и обяснения относно произхода на продаваните стоки Каква е търговската надценка, с която реализирате/продавате стоките; Има ли собствен електронен магазин. Информация относно сайтове, платформи за онлайн търговия, онлайн магазини във Facebook и др. за извършваните продажби. Писмени обяснения относно процеса на извършване на продажбите- как се регистрират поръчките от клиентите, как се доставят поръчаните стоки от клиентите, начин на плащане, как получавате изплатената сума от клиента. Извършват ли се продажби и в търговски обект, чрез кое фискално устройство (ФУ) се регистрират извършените продажби чрез интернет и съответно в стационарните търговски обекти; Какъв е начинът на заплащане на поръчаните онлайн стоки- по банков път, в брой, с наложен платеж или пощенски паричен превод, чрез дебитни или кредитни карти, чрез международни платежни инструменти и др.. Изпращани ли са пратки и получавани ли са суми по наложени платежи в полза на трети лица- представете конкретни идентификационни данни за същите, посочете конкретни пратки и дати, на които сте им предавали сумите.

В представени писмени обяснения Д. Д. Я. същата не отрича, напротив потвърждава, че за ревизирания период е получавала суми от продажбата на вещи, по отношение на които вещи обаче твърди, че са вещи и колекции

наследени от дядо Й, които тя предлагала в безплатен сайт за продажби olx.bg и същите са били изпращани чрез куриерска компания Е.. Според обясненията Й тези вещи са били събирани от дядо Й П. Я. С. /починал/, наследени са от баща Й и се намирили в къща, находяща се в [населено място], общ. Драгоман. Предметите били обект на хоби, събирани модели на дървени играчки, кутии тип опаковка за шапки, будилници, капачки монтирани на пана, музикални кутии, малки музикални инструменти тип спирка, везани платна и калъфки за възглавници от типа на гоблените, дървени кончета люлка, порцеланови статуетки, картички, детски акордеони, отливки на оловни войничета и други подобни дребни играчки тип отварачки за капачки, отливки на чаши, огледала, разнообразие от сечива и керамични съдове- стомни, купи и много друга домакинска покъщнина характерна за първата половина на ХХ век. Излага твърдения, че дядо Й е работил като леяр и майстор матричар, като при изработката на конкретна матрица, е имал възможност да отлее като проби различен брой артикули, които ги е колекционирал основно сечива и матрици за елементи на различни инструменти. Освен това като хоби е събирал вещи, които различни клиенти са му носили и е съхранил в триетажната си къща в [населено място].

Тази версия на жалбоподателката действително частично намира опора в свидетелските показания на баща Й- Д. П. Я., досежно твърденията за това, че вещите са били придобити по наследство от Я. от неговия баща- дядо на Д. Я.. Налице са обаче противоречия в показанията на свидетеля с обясненията на жалбоподателката доколкото Д. Я. твърди, че неговия дядо бил музикант и баща му събирал тези музикални инструменти, а останалите неща ги е събирал от хората, на някои ниски цени. Т.е. същият не потвърждава, че баща му- П. Я. С. е бил леяр и майстор матричар, като при изработката на конкретна матрица, е имал възможност да отлее като проби различен брой артикули, които ги е колекционирал основно сечива и матрици за елементи на различни инструменти, както твърди жалбоподателката. Освен това свидетелят заявява, че вещите били откарани в мазето в С., докато Д. Я. сочи, че те се съхранявали в къща в [населено място]. Констатира се от съда и друго несъответствие, а именно докато Я. твърди, че парите от продажбите оставали изцяло на нейно разположение в този период, тъй като майка Й и сина Й претърпели пътно транспортно произшествие през 2016 г. /приложена е медицинска документация/ и това наложило през 2017 г. продажба на значително количество от наследените вещи, според показанията на св. Я. ги продавали „...за да можем да ги махнем и да си разчистим мазето...“, като парите от продажбата били за него и той Й оставял част от сумата, за да може да помага на майка Й и внука му. Свидетелят потвърждава, че от 2015 г. до 2017 г. дъщеря му била безработна и само с това се занимавала, за да може да си подпомага както и на него. Освен това не са представени документи и доказателства за тези твърдения /например подадена декларация по чл.32 от ЗМДТ или др./, такива не са представени и в хода на съдебното производство.

Предвид констатираните разминавания между показанията на свидетелят Я. и обясненията на жалбоподателката, както и значителния брой на стоките, предмет на продажба /над 70 бр. продадени акордеони годишно/, както и честотата на извършваните доставки /регулярно през годините от 2014г. до 2017г./, разнообразието от вещи, съдът приема извода на ревизиращия екип счита, че Д. Д. Я. не доказала, че се касае за наследени вещи на баща ѝ, а за извършване на стопанска дейност с цел реализиране на печалба.

При това положение следва да се приеме, че лицето дейността, която е извършвала Я. практически е дейност по занятие, която се извършва системно с цел реализиране на печалба, респективно дохода следва да се облага по реда на чл.26, ал.7 от ЗДДФЛ.

Съгласно чл.26, ал.7 ЗДДФЛ по реда на ал. 1 - 6 се облагат и доходите от стопанска дейност на физическо лице, което е търговец по смисъла на Търговския закон, но не е регистрирано като едноличен търговец. Обоснован е извод за наличието на данни за укрити приходи от стопанска дейност като едноличен търговец без регистрация, които на основание чл. 26, ал. 7 ЗДДФЛ се облагат съгласно чл. 48, ал. 2 ЗДДФЛ с данък 15%. Съгласно чл. 48, ал.2 ЗДДФЛ размерът на данъка върху годишната данъчна основа за доходите от стопанска дейност като едноличен търговец, както и за доходите от стопанска дейност по чл. 29а, се определя, като годишната данъчна основа по чл. 28, ал. 2 се умножи по данъчна ставка 15 на сто.

Тъй като лицето не е водило счетоводство и не е подавало ГДД, му е връчено Уведомление по чл. 124, ат. 1 от ДОПК с изх. №Р-22221419001985-113-001/02.09.2019 г, с което Я. е информирана, че основата за облагане с данък върху годишната данъчна основа по чл. 17 от ЗДДФЛ.

Съдът намира, че правило и законосъобразно, след анализ на относимите към жалбоподателката обстоятелства по чл. 122, ал. 2 ДОПК, при съобразяване на предоставените данни от [фирма] е определена данъчната основа за облагане с ДДФЛ по Закона за данък върху доходите на физическите лица, в размера на реализираните приходи от продажби за съответния данъчен период, както следва:

За периода от 01.01.2014 г. до 31.12.2014 г.:

Д. Д. Я. не е подала ГДД по чл.50 от ЗДДФЛ. След изменената част на РА с Решение №365/09.03.2020 г. на директор на Дирекция ОДОП се установява, че през 2014 г. жалбоподателката е получила парични преводи в размер на 8 921.00 лв., или на основание чл.122 ДОПК данъчната основа за 2014 г. е в размер на 11 792.00 лв., съответно дължимият данък /15%/ е в размер на 1 768.80 лв. и лихва 817.44 лв. на основание чл.175 от ДОПК, във връзка с чл.1 от ЗЛДТДПДВ.

За периода от 01.01.2015 г. до 31.12.2015 г.:

Д. Д. Я. не е подала ГДД по чл.50 от ЗДДФЛ. На основание чл.122 от ДОПК се определя данъчна основа в размер на 9054.00 лв., съответно дължимият данък

/15%/ е в размер на 1 358.10 лв. и лихва в размер на 489.36 лв.

За периода от 01.01.2016г. до 31.12.2016 г.:

Д. Д. Я. не е подала ГДД по чл.50 от ЗДДФЛ. На основание чл.122 от ДОПК се определя данъчна основа в размер на 15 123.44 лв., съответно дължимият данък /15%/ е в размер на 2 268.52 лв. и лихва в размер на 587.34 лв.

За периода от 01.01.2017 г. до 31.12.2017 г.:

Д. Д. Я. не е подала ГДД по чл.50 от ЗДДФЛ. На основание чл.122 от ДОПК се определя данъчна основа в размер на 27 909.21 лв., съответно дължим данък /15%/- 4 186,38 лв. На основание чл.175 от ДОПК, във връзка с чл.1 от ЗЛДТДПДВ за невнесената в срок сума се дължи лихва в размер на 659.41лв.

В заключение, жалбоподателят не опроверга, посредством проведено пълно насрещно доказване нормативно установената материална доказателствена сила на ревизионния акт, придадена му от разпоредбата на чл. 124, ал. 2 от ДОПК. Обратно, в случая органите на приходната администрация, установиха по безсъмнен начин проявлението на фактите и обстоятелствата, от които черпят правомощието си да определят данъчната основа за облагане на жалбоподателят по реда на чл. 122 от ДОПК, като констатациите им са обосновани със събраните в хода на ревизионното производство доказателства, а направените въз основа на тях правни изводи са съответни на материалния закон.

Предвид това жалбата на Д. Я. срещу РА № Р-22221419001985-091-001/18.11.2019 г., потвърден и изменен с Решение № 365 от 09.03.2020 г. на Директор Дирекция „ОДОП“ С. при ЦУ на НАП, с който са установени допълнителни задължения за данък по чл. 48 от ЗДДФЛ за данъчни периоди 2014 г., 2015 г., 2016 г. и 2017 г. в общ размер на 9 581.80 лв. и лихви в общ размер на 2 553.55лв., или в общо 12 135.35 лв. се явява неоснователна и следва да бъде отхвърлена.

При този изход на спора претенцията на жалбоподателя за присъждане на разноски се явява неоснователна. Ответникът е претендирал присъждане на юрисконсултско възнаграждение и по делото е извършено процесуално представителство от юрисконсулт, поради което, на основание чл. 161, ал. 1 от ДОПК, на ответника следва да се присъди такова, съобразно размера на материалния интерес по делото (12 135.35 лв.), определено на основание чл. 8, ал. 1, т. 4 от Наредба № 1/09.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, а именно в размер на 894.06 лв.

Мотивиран от горното, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Д. Д. Я., ЕГН-[ЕГН], против Ревизионен акт № Р-22221419001985-091-001/18.11.2019 г., издаден от А. Г. М.- орган, възложил ревизията и А. Б. Г.- ръководител на ревизията, потвърден и изменен с Решение № 365 от 09.03.2020 г. на Директор Дирекция „ОДОП“ С. при ЦУ на НАП, с

който са установени допълнителни задължения за данък по чл. 48 от ЗДДФЛ за данъчни периоди 2014 г., 2015 г., 2016 г. и 2017 г. в общ размер на 9 581.80 лв. и лихви в общ размер на 2 553.55 лв.

ОСЪЖДА Д. Д. Я., ЕГН-[ЕГН], да заплати в полза на Дирекция "Обжалване и данъчно-осигурителна практика"– С. при ЦУ на НАП, разноски по делото в размер на 894.06 лв., представляващи юрисконсултско възнаграждение.

Решението подлежи на обжалване в 14 - дневен срок от съобщението пред Върховния административен съд.

СЪДИЯ: